

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 27/2021
14.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 11. у вези члана 34. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 437/21 од 09.08.2021. године, поднетом против правоснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 26 Пр. бр. 21562/19 од 22.01.2020. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 5 Прж. бр. 9309/21 од 26.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 437/21 од 09.08.2021. године, као основан, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правоснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 26 Пр. бр. 21562/19 од 22.01.2020. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 5 Прж. бр. 9309/21 од 26.04.2021. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, према окривљеном АА, због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 11. у вези члана 34. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 26 Пр. бр. 21562/19 од 22.01.2020. године, окривљени АА оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 333. став 1. тачка 11. у вези члана 34. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па је осуђен на новчану казну у износу од 5.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правоснажности пресуде, а у противном одређено је да ће бити донето посебно решење у извршном поступку, сходно члану 315. Закона о прекршајима, као и да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.500,00 динара, у истом року као и новчану казну под претњом принудне наплате.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 5 Прж. бр. 9309/21 од 26.04.2021. године жалба браниоца окривљеног АА је одбијена као неоснована, па је

пресуда Прекршајног суда у Београду 26 Пр. бр. 21562/19 од 22.01.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем ПТЗ 437/21 од 09.08.2021. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, тако што ће према окривљеном АА на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, обуставити прекршајни поступак за прекршај из члана 333. став 1. тачка 11. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и одлучити да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

На седници већа, о којој је, у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима, јер је приликом доношења првостепене пресуде повређено право на одбрану окривљеног, коју повреду није отклонио ни другостепени суд, а што је било од утицаја на доношење законитих и правилних пресуда. Надаље, у захтеву се наводи, да је у односу на прекршај за који је окривљени АА оглашен одговорним који је извршен 28.04.2019. године, сходно члану 84. став 7. у вези става 1. Закона о прекршајима, дана 28.04.2021. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, због чега би према окривљеном АА, преиначавањем побијаних пресуда требало обуставити прекршајни поступак и одредити да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из списка предмета произилази да је по издатом прекршајном налогу Полицијске управе Београд, окривљени АА поднео Прекршајном суду у Београду захтев за судско одлучивање, достављајући писану одбрану у којој је навео да у целости оспорава наводе издатог прекршајног налога, након чега је Прекршајни суд 28.11.2019. године донео решење о покретању прекршајног поступка и истог дана затражио од издаваоца прекршајног налога-Полицијске управе за Град Београд, Управе саобраћајне полиције достављање доказа којима располаже издавалац прекршајног налога за прекршај који је окривљеном стављен на терет, након чега је Полицијска управа за Град Београд, Управа саобраћајне полиције, Одељење за саобраћајне прекршаје и прекршајни поступак актом 03.15.4.3.3 бр 8-1833/19 од 13.12.2019. године доставила првостепеном суду расположиве доказе – фотографије предметног прекршаја.

Из списка предмета произилази да је након тога првостепени прекршајни суд примио и акт Секретаријата за јавни превоз, Сектора за ауто-такси превоз Градске управе, Града Београда XXXIV-06 бр. 344.1-340/19 од 08.01.2020. године у коме се наводи: „увидом у информациони систем Сектора за ауто-такси превоз, обавештавамо Вас да АА обавља такси делатност возилом марке „...“, ..., ..., регистрационих ознака ...

од ...2019. године, када му је издата потврда о категоризацији и класификацији такси возила“.

Из списка предмета даље произилази да је првостепени прекршајни суд, без упознавања окривљеног са прикупљеним доказима, дана 22.01.2020. године донео пресуду којом је окривљеног АА огласио одговорним за прекршај из члана 333. став 1. тачка 11. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осудио га на новчану казну, а у разлозима ове пресуде наведено је између осталог, да према подацима Информационог система Сектора за ауто-такси превоз Градске управе Града Београда окривљеном АА је издата потврда о категоризацији и класификацији возила за возило регистарских ознака ..., те он овим возилом сме да обавља јавни превоз и сме да се креће саобраћајном траком намењеном за возила којима се врши јавни превоз, из чега произилази да је из наведеног уверења суд утврдио прекршајну одговорност окривљеног.

Из списка предмета произилази да првостепени суд окривљеног није упознао са напред наведеним доказима који га терете, нити на било који начин позвао окривљеног да се изјасни на приложене доказе или да те доказе достави окривљеном на изјашњење, већ је донео пресуду, а другостепени суд није испитао првостепену пресуду у делу повреде права на одбрану у смислу члана 93. Закона о прекршајима, што је супротно одредби члана 93. став 1. Закона о прекршајима, која прописује да се пре доношења одлуке окривљеном мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и докази који му иду у корист.

По налажењу Врховног касационог суда, првостепени прекршајни суд је приликом доношења пресуде учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима и на тај начин повредио право на одбрану окривљеног, коме није дата могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и о онима које му иду у корист, коју повреду није отклонио ни другостепени прекршајни суд, а то је било од утицаја на доношење законитих и правилних пресуда.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца би требало уважити као основан и укинати првостепену и другостепену пресуду и предмет вратити првостепеном суду на поновни поступак.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути, нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а ставом 7. истог члана је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те како је окривљени АА оглашен одговорним за прекршај који је учињен дана 28.04.2019. године, у конкретном случају, протеком дана 28.04.2021. године, наступила је апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, због чега је свака даља процесна радња у правцу прекршајног гоњења окривљеног за предметни прекршај искључена, па је укидање првостепене и другостепене пресуде безпредметно.

У складу са напред изнетим, Врховни касациони суд је усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио побијане пресуде, тако што је на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима обуставио прекршајни поступак против окривљеног Николе Тодоровића због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 11. у вези члана 34. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

С обзиром на овако донету одлуку, Врховни касациони суд је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић